

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.652 van 25 juni 1998
in de zaak A. 77.533/VII-16.466.**

In zake : de n.v. SMEKENS EXPORTSLACHTHUIS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat W. DE CUYPER,
kantoor houdende te SINT-NIKLAAS,
Vijfstraten 57

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. NIJS,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Noordlaan 81

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de
n.v. SMEKENS EXPORTSLACHTHUIS op 13 februari 1998 heeft
ingediend om de schorsing te vorderen van de
tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse
minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van
17 december 1997 waarbij haar beroep aangetekend tegen
de beslissing van de bestendige deputatie van de
provincieraad van Oost-Vlaanderen van 3 juli 1997
houdende het weigeren van de vergunning om een
slachthuis te exploiteren gelegen te 9340 Lede
(Oordegem), Grote Steenweg 145 ongegrond wordt verklaard
en het beroepen besluit wordt bevestigd.

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. PROV00ST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 20 april 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 mei 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. UYTDEHOUWEN die, loco Advocaat W. DE CUYPER verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat J. NIJS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Adjunct-auditeur P. PROV00ST, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

A. Aangaande de voorgeschiedenis

1.1. De verzoekende partij baat een slachthuis uit in Oordegem (Lede), naar eigen zeggen sinds 1958.

1.2. Op 26 maart 1976 verleent de bestendige deputatie een exploitatievergunning voor de verdere exploitatie, voor een termijn van 10 jaar.

1.3. Bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 wordt het gewestplan Aalst - Ninove - Geraardsbergen - Zottegem vastgesteld. De toegang tot het slachthuis ligt voortaan in woongebied, de gebouwen zelf liggen in zone voor ambachtelijke bedrijven of KMO'S, die er geheel door wordt ingenomen en die volledig omringd wordt door woongebied.

1.4. Op 19 mei 1988 weigert de bestendige deputatie een vergunning voor verdere exploitatie. In het weigeringsbesluit wordt gesteld dat de inrichting niet voldoet aan het koninklijk besluit van 4 oktober 1985 dat een Europese richtlijn in nationaal recht heeft omgezet, en dat daardoor de gezondheid van de naburige bevolking kan worden geschaad. Daarom, en gelet op de woonomgeving en de onvermijdelijk geachte hinder, wordt de vergunning geweigerd.

Het administratief beroep van de verzoekende partij wordt op 7 mei 1991 verworpen door de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

1.5. Inmiddels heeft de verzoekende partij reeds een nieuwe vergunningsaanvraag ingediend, conform de verbeteringswerken die uitgevoerd werden of aan de gang waren.

Op 30 januari 1992 verleent de bestendige deputatie een exploitatievergunning voor 20 jaar. De werkuren worden beperkt en er wordt een saneringsplan opgelegd voor de lozing van het afvalwater. De bestendige deputatie stelt dat die voorwaarden volstaan om de exploitatie van de inrichting mogelijk te maken zonder overdreven hinder voor de buurt.

Een aantal omwonenden tekent beroep aan.

1.6. Op 29 maart 1993 weigert het college van burgemeester en schepenen een bouwvergunning voor een waterzuiveringsinstallatie met wasplaats en ontsmettingsplaats voor veewagens.

1.7. Op 7 oktober 1993 wordt de termijn van de in eerste aanleg verleende exploitatievergunning door de bevoegde minister in beroep ingekort tot 5 jaar, met het oog op herlocalisatie. Gelet op de ligging van de inrichting wordt de hinder voor de woonomgeving onaanvaardbaar en onvermijdbaar geacht. De verzoekende partij tekent beroep aan bij de Raad van State; een vordering tot schorsing wordt op 2 juni 1994 verworpen omdat geen ernstige middelen worden aangevoerd; het annulatieberoep is nog hangende.

1.8. Op 3 februari 1994 verleent de bestendige deputatie een milieuvergunning voor de uitbreiding van de inrichting tot 6 oktober 1998. Het gaat voornamelijk om een afvalwaterzuiveringsinstallatie, het lozen van afvalwater, en een wasplaats voor vrachtwagens.

1.9. Op 21 november 1994 weigert het college van burgemeester en schepenen een nieuwe bouwvergunningsaanvraag voor een waterzuiveringsinstallatie met wasplaats en ontsmettingsplaats voor veewagens. De verzoekende partij gaat in beroep, en op 2 maart 1995 verleent de bestendige deputatie de gevraagde vergunning. Nu gaat het college van burgemeester en schepenen in beroep, en op 11 september 1995 wordt de bouwvergunning geweigerd door de bevoegde Minister. De verzoekende partij vraagt aan de Raad van State de schorsing en de vernietiging van die weigering. Op 18 februari 1997 schorst de Raad de weigering, op 28 januari 1998 volgt een vernietigingsarrest. De weigering wordt vernietigd omdat het beroep van het college van burgemeester en schepenen niet tegelijkertijd aan de vergunninghouder was

bekendgemaakt, zoals wettelijk voorgeschreven, en het beroep uiteindelijk pas na het verstrijken van de beroepstermijn ter kennis werd gebracht van de verzoekende partij, zodat de bouwvergunning definitief was geworden en niet meer door de minister kon worden geweigerd.

B. Aangaande de bestreden beslissing

1.10. Op 19 december 1996 dient de verzoekende partij een milieuvergunningsaanvraag in voor het toch verder exploiteren ter plaatse. De capaciteit zou worden opgevoerd "van 800 à 1.000 varkens/dag tot 1.000 à 1.100 varkens/dag". Op 3 juli 1997 wordt de vergunning geweigerd door de bestendige deputatie. De verzoekende partij tekent beroep aan.

1.11. Op 18 augustus 1997 verleent OVAM een gunstig advies voor de afvalstoffen (slachtafval), mits het opleggen van bijzondere voorwaarden, en een ongunstig advies voor de waterzuiveringsinstallatie (het af te voeren slib).

Op 2 september 1997 verleent de Administratie Gezondheidszorg een ongunstig advies.

Op 3 september 1997 verleent de Vlaamse Milieumaatschappij een gunstig advies voor het lozen van het bedrijfsafvalwater na de geplande zuivering, mits het opleggen van bijzondere voorwaarden.

Op 4 september 1997 verleent de Vlaamse Landmaatschappij een gunstig advies.

Op 1 oktober 1997 verleent de Afdeling Stedenbouwkundige vergunning een gunstig advies, "onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat in de vergunning, voldoende garanties kunnen worden ingebouwd om de hinder van de inrichting te beperken tot een voor de woonomgeving aanvaardbaar niveau".

Op 2 oktober 1997 verleent de Afdeling Milieuvergunningen een ongunstig advies.

Op 3 oktober 1997 verleent de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie een ongunstig advies.

1.12. Op 30 oktober 1997 schrijft de verzoekende partij naar de minister om te melden dat inmiddels een koeltank werd besteld voor de koeling van het destructiebloed en bezorgt de resultaten van een op haar verzoek uitgevoerd akoestisch onderzoek. De bestelling van de koeltank wordt afhankelijk gemaakt van het verkrijgen van de exploitatievergunning.

1.13. Op 17 december 1997 verwerpt de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling het beroep. Dit is de bestreden beslissing.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij als eerste middel de schending aanvoert :

"van het art. 17 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning; Schending van de artikelen 30, 4° en 5° en inzonderheid van art. 52, 3° van het Besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning. Schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen".

dat zij betoogt dat de motieven op het vlak van het lozen van afvalwater, geurhinder en geluidshinder de belangrijkste motieven zijn van de bestreden beslissingen, dat die motieven geenszins als afdoende kunnen worden beschouwd; dat haar kritiek op die motieven die veertien pagina's beslaat als volgt kan worden samengevat :

Motief inzake lozing van afvalwater :

"Het bestreden besluit stelt enerzijds dat de bouw van een waterzuiveringsinstallatie om milieuhygiënische redenen, noodzakelijk is, doch besluit dat een uitbreiding in de ambachtelijke zone praktisch onmogelijk is en bij ministerieel besluit van 11 september 1995 de bouwvergunning voor een waterzuiveringsinstallatie in woongebied werd geweigerd, waaruit dient te worden besloten dat het bedrijf niet thuishoort in de kleine ambachtelijke zone omsloten door woongebied.

Deze motivering is niet draagkrachtig, mist wettige grondslag, is feitelijk niet correct, onvoldoende onderbouwd en zelfs tegenstrijdig met voorgaande niet-vernietigde besluiten".

De motivering mist wettige grondslag omdat de weigering van de bouwvergunning achtereenvolgens werd geschorst en vernietigd door de Raad van State.

De bestreden beslissing bevat nauwelijks motieven voor een weigering van de vergunning voor de waterzuiveringsinstallatie om milieuhygiënische redenen. Bovendien werd voor de waterzuiveringsinstallatie op 3 februari 1994 door de Bestendige Deputatie een milieuvergunning verleend, voor een termijn tot 6 oktober 1998.

Motieven inzake geurhinder :

"Het bestreden besluit stelt dat verzoekster bij de bouw en exploitatie van het waterzuiveringsstation, behoudens de combinatie van lage slibbelasting en dieptebeluchting, geen verdere preventieve maatregelen voorziet om

geurhinder te voorkomen, niettegenstaande het risico op geurhinder, gelet op de ligging van de waterzuiveringsinstallatie op ca. 50 m van de dichtste woning reëel is. Dit motief is al te faciel en oppervlakkig en strijdig met de milieuvergunning van 3 februari 1994 inzake uitbating van de waterzuiveringsinstallatie".

Laatstgenoemd besluit had gesteld dat door de lage slibbelasting en de dieptebeluchting geen overmatige geurhinder diende te worden gevreesd en had als bijzondere voorwaarde opgelegd om, indien er toch geurhinder zou optreden, de installatie te overkappen en de afgezogen lucht over een bio-filter te leiden.

Waarom dan nu verder preventieve maatregelen zouden dienen te worden genomen, is volkomen duister.

"Verder duidt het bestreden besluit als bronnen van geurhinder de gedeeltelijk open varkensstallen aan, het opslaan van varkenshaar in een met een rolluik afgedekte betonnen constructie, de afvoer van de haarmassa met een grijpkraan, het verzamelen van slachtafval en destructiebloed buiten in een niet gekoelde silo en het afvoeren ervan;

Verzoekster stelt vast dat het bestreden besluit ook hier is gesteund op een aantal faciele en oppervlakkige beweringen en weinig wordt onderbouwd".

De bestreden beslissing stelt "dat op het ogenblik van het plaatsbezoek de waar te nemen geurhinder voornamelijk afkomstig was van het geloosde bedrijfsafvalwater". Inzake de andere potentiële geurbronnen bevat het bestreden besluit geen concreet technisch-wetenschappelijke argumenten, noch worden de door de verzoekende partij vooropgestelde maatregelen weerlegd.

De verzoekende partij had in haar beroepschrift maatregelen aangekondigd voor de koeling van het opgeslagen varkenshaar, slachtafval en afvalbloed.

De overige aangeduide potentiële geurhinderbronnen, met name de gedeeltelijke open stal en de vrachtwagens, kunnen niet als weigeringsmotief worden ingeroepen

zonder enig concreet onderzoek, noch technisch-wetenschappelijke onderbouwing.

Motief inzake lawaaihinder :

Tegenover de motivering van de bestreden beslissing stelt de verzoekende partij een op haar verzoek uitgevoerd akoestisch onderzoek, waaruit blijkt dat de geluidshinder binnen de Vlare II - normen blijft. Dat onderzoek toont op schrijnende wijze aan dat de motieven van het bestreden besluit niet afdoende zijn;

2.2.1. Overwegende dat de bestreden weigeringsbeslissing is gestoeld op volgende overwegingen :

"Overwegende dat bij ministerieel besluit van 7 oktober 1993 de vergunningstermijn werd beperkt tot 5 jaar (d.w.z. tot 30 januari 1997), teneinde de exploitant de gelegenheid te geven zijn bedrijf naar een meer geschikte vestigingsplaats over te brengen; Overwegende dat de exploitant met de huidige vergunningsaanvraag aantoonde dat hij zijn bedrijf niet wil herlocaliseren; dat in tegendeel een uitbreiding van de slachtcapaciteit wordt aangevraagd zijnde van 800 à 1.000 varkens/dag naar 1.000 à 1.100 varkens/dag; Overwegende dat de inrichting is gelegen in een ambachtelijke zone, waarvan de omvang zeer beperkt is ca. 45 a en volledig wordt ingenomen door de inrichting; dat verder deze zone is ingesloten door het dichtbewoond woongebied (centrum van Oordegem); dat in een straal van 100 m rondom de inrichting een 50-tal woningen liggen; dat de toegang van de inrichting aan de Grote Steenweg is gelegen tussen de rijwoningen; dat in de ambachtelijke zone geen bufferstrook werd aangelegd; Overwegende dat tijdens het openbaar onderzoek 10 bezwaren werden ingediend m.b.t. geluids- en geurhinder, luchtvervuiling, ligging in een woonkern en lozing van bloed en afval in een private gracht naar de openbare riolering; Overwegende dat het bedrijf zijn bedrijfsafvalwater loost via een gracht in de openbare riolering van de Grote Steenweg, die momenteel uitmondt in de Otterbeek; Overwegende dat overeenkomstig artikel 4.2.1.3., § 1 van titel II van het Vlare het verboden is bedrijfsafvalwater te lozen in de kunstmatige afvoerwegen voor hemelwater; dat het bedrijf echter nooit een rechtstreekse aansluiting op de riolering verwezenlijkt heeft; Overwegende dat de riolering volgens titel II van het Vlare behoort tot zuiveringszone B; dat dit wil

zeggen dat er een aansluiting van de riolering op een rioolwaterzuiveringsinstallatie is gepland tegen uiterlijk 1 januari 2005;

Overwegende dat het bedrijf nog altijd slechts beschikt over een grofvuilverwijderingsinstallatie en bezinkingsputten; dat dit onvoldoende is en een waterzuiveringsinstallatie noodzakelijk is; dat een uitbreiding in de ambachtelijke zone evenwel praktisch onmogelijk is; dat bij ministerieel besluit van 11 september 1995 de bouwvergunning voor een waterzuiveringsinstallatie in woongebied werd geweigerd omwille van de aard en omvang van het bedrijf en de ligging ervan ten opzichte van de omgeving; dat ook hier wordt aangetoond dat een dergelijk bedrijf met zijn aanhorigheden niet thuishoort in een dergelijke kleine ambachtelijke zone volledig omsloten door woongebied; dat bovendien voor de inplanting van de waterzuiveringsinstallatie een bosbestand zou moeten sneuvelen, dat paalt aan een parkgebied;

Overwegende dat de exploitant in zijn vergunningsaanvraag m.b.t. de waterzuiveringsinstallatie stelt dat de combinatie van lage slibbelasting en dieptebeluchting een minimale geurontwikkeling geeft; dat hij verder geen preventieve maatregelen voorziet om geurhinder te voorkomen; dat gelet op de ligging van de waterzuiveringsinstallatie in woongebied, op ca. 50 m van de dichtste woning, het risico op geurhinder reëel is;

Overwegende dat de varkensstallen met 450 dierplaatsen gedeeltelijk open zijn; dat het varkenshaar in een betonnen constructie (met een rolluik afgedekt) buiten wordt opgeslagen; dat voor de afvoer de haarmassa met een grijpkraan vanuit de silo op een vrachtwagen wordt geladen, wat gepaard gaat met stank en het verspreiden van micro-organismen; dat het slachtafval buiten wordt verzameld in een niet gekoelde silo; dat in tegenstelling met het consumptiebloed dat wel wordt gekoeld het destructiebloed buiten wordt opgeslagen in een niet gekoelde container; dat bij het legen van de ongekoelde bloedtank en de silo met slachtafval een grote geuremissie wordt veroorzaakt; dat zowel het bloed als het slachtafval dagelijks worden afgevoerd en het varkenshaar wekelijks; dat op het ogenblik van het plaatsbezoek de waar te nemen geurhinder voornamelijk afkomstig was van het geloosde bedrijfsafvalwater;

Overwegende dat de vrachtwagens waarin de dieren worden vervoerd relevante geurbronnen zijn; dat de geuremissie ten gevolge van aanvoer en lossen afhankelijk is van het aantal wagens en het aantal dieren dat in de vrachtwagens buiten staat te wachten; dat de dieren worden aangevoerd uit andere EG-lidstaten en het tijdstip van aankomst onmogelijk

kan worden bepaald waardoor het wachten voor de poort niet kan worden uitgesloten;
 Overwegende dat gelet op de aard (varkensslachterij), de omvang (tot 1.100 varkens/dag) en de ligging van de inrichting, omgeven door een dichtbebouwd woongebied, ten zuid-westen van de dorpskern van Oordegem (overheersende zuid-westen winden) het risico op geurhinder voor de omwonenden reëel is;
 Overwegende dat door de uitbreiding tot 1.100 varkens/dag de hinder veroorzaakt door het aan- en afvoerend (vracht) verkeer voor de omwonenden nog zal toenemen; dat een andere bron van lawaaihinder voornamelijk bij het binnenbrengen en lossen van de dieren het 'gegil' van de varkens is; dat deze twee bronnen van geluidshinder inherent zijn aan de exploitatie van een slachthuis; dat vooral 's morgens bij de aanvoer geluidsoverlast optreedt; dat ter vermindering hiervan de exploitatie-uren werden beperkt (besluit van 30 januari 1992); dat het naleven van deze voorwaarde zeer moeilijk is voor de exploitant aangezien de dieren worden aangevoerd uit andere EG-lidstaten en het tijdstip van aankomst onmogelijk kan worden bepaald; dat bijgevolg de voorwaarde i.v.m. de uurregeling die noodzakelijk is om de lawaaihinder te beperken praktisch niet kan worden nageleefd ofwel moeten de dieren bij aankomst wachten voor de poort, wat ook hinder met zich meebrengt; dat de door de exploitant aangevraagde versoepeling van deze exploitatie-uren door de Bestendige Deputatie werd geweigerd;
 Overwegende dat onafgezien de door de exploitant vooropgestelde saneringen (gekoelde afvalstoffen en een waterzuiveringsinstallatie) maar gelet op de ligging van de nabije woningen en de omvang van het slachthuis (tot 1.100 varkens/dag), de geluids- en geurhinder, noodzakelijk eigen aan de exploitatie van een slachthuis voor varkens, niet tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;
 Overwegende dat de aanspraken aangehaald door de beroepindiener in de voorgaande overwegingen worden geëvalueerd;
 Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie, zelfs mits naleving van op te leggen milieuvergunningsvoorwaarden, niet tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;"

2.2.2. Overwegende dat uit die overwegingen prima facie blijkt dat de fundamentele weigeringsgronden de geur- en geluidshinder zijn, die voor de woonomgeving niet binnen aanvaardbare perken kunnen worden gehouden;

dat het motief op het vlak van het bedrijfsafvalwater geen weigeringsmotief op zich lijkt te zijn, zoals in het verzoekschrift wordt voorgehouden, maar dat het als één van de elementen van geurhinder lijkt te worden aangemerkt, in die zin dat wordt vastgesteld dat thans het bedrijfsafvalwater wordt geloosd via een gracht in de openbare riolering van de Grote Steenweg die uitmondt in de Otterbeek, dat dienvolgens het noodzakelijk is om een doorgedreven zuivering van het bedrijfsafvalwater door te voeren via een waterzuiveringsinstallatie die evenwel zelf geurhinder zal teweegbrengen;

Overwegende dat benevens de afvalwaterzuiveringsinstallatie de bestreden beslissing nog volgende bronnen van geurhinder ontwaart :

- de stallen voor 500 varkens, die gedeeltelijk open zijn;
- het varkenshaar, opgeslagen in een met een rolluik afgedekte betonnen constructie en wekelijks afgevoerd, waarbij het met een grijpkraan op een vrachtwagen wordt geladen;
- het slachtafval, opgeslagen in een niet-gekoelde silo, die dagelijks wordt geledigd waarbij een grote geuremissie wordt veroorzaakt;
- het destructiebloed, opgeslagen in een niet-gekoelde container, die dagelijks wordt geledigd waarbij een grote geuremissie wordt veroorzaakt;
- de vrachtwagens waarin de dieren worden vervoerd.

2.2.3. Overwegende dat alhoewel reeds in het ministerieel besluit van 7 oktober 1993, houdende de inkorting van de vergunningstermijn tot vijf jaar, onder meer werd gewezen op de geurhinder afkomstig van niet-gekoeld slachtafval, afvalbloed en varkenshaar, de maatregelen voor de koeling van dat afval geen deel uitmaakten van de vergunningsaanvraag en dat een aantal maatregelen voor het eerst door de verzoekende partij in

haar beroepschrift werden aangekondigd, te weten een geplande bestelling van een bloedkoeltank en een eventuele installering van een mantel rond de afvalsilos met bijhorende koeling, dit na controle van de bestaande silo; dat de verzoekende partij van de vergunningverlenende overheid niet mag verwachten dat zij zelf de onvolledigheid van de vergunningsaanvraag goedmaakt door, zoals de verzoekende partij in haar brief van 30 oktober 1997 aan de minister heeft voorgesteld, de levering en de plaatsing van de bloedkoeltank als bijzondere exploitatievoorwaarde in de vergunningsbeslissing op te nemen; dat, wat betreft de geurhinder voor de omgeving veroorzaakt door de gedeeltelijk open varkensstal voor 500 dieren en door de vrachtwagens waarin de dieren worden vervoerd - dieren die blijkbaar grotendeels afkomstig zijn uit andere EG-lidstaten en die dus vooraleer aan te komen reeds meerdere uren onderweg zijn - niet valt in te zien welke technisch wetenschappelijke onderbouwing nodig zou zijn om dergelijke geurhinder vast te stellen;

2.2.4. Overwegende dat prima facie de motivering op het vlak van geurhinder afkomstig van de stallen, het varkenshaar, slachtafval, destructiebloed en de vrachtwagens waarin de dieren worden vervoerd afdoende lijkt; dat in de huidige stand van de procedure prima facie niet blijkt dat die elementen niet voldoende zouden zijn om de motivering op het gebied van geurhinder voor de circa vijftig woningen gelegen binnen een straal van honderd meter van de inrichting te kunnen schragen; dat dienvolgens een mogelijk gebrekkige motivering inzake mogelijke geurhinder afkomstig van de geplande waterzuiveringsinstallatie niet tot de conclusie lijkt te moeten leiden dat de beoordeling van de verwerende partij inzake de geurhinder in zijn geheel genomen verkeerd of kennelijk onredelijk is;

2.2.5. Overwegende, wat de lawaaihinder betreft, dat blijkens de bestreden beslissing er twee bronnen van hinder voor de omwonenden worden in aanmerking genomen, te weten enerzijds het toenemend aan- en afvoerend vrachtverkeer, anderzijds, het gegil van de varkens bij het binnenbrengen en lossen van de dieren; dat die motivering prima facie afdoende lijkt; dat de verzoekende partij nu verwijst naar een in haar opdracht gemaakte geluidsstudie, die zij pas op het einde van de beroepsprocedure - op een ogenblik waarop alle adviezen reeds waren uitgebracht - aan de minister heeft toegezonden; dat het opvallend is dat in de voorgelegde studie de eventuele hinder door de aangevoerde varkens teweeggebracht, slechts gedurende één voormiddag, vanaf 6 uur 's ochtends werd onderzocht, ofschoon die specifieke geluidshinder van doorslaggevende aard lijkt te zijn, terwijl nochtans de geluidsstudie naar de gemiddelde geluidsproduktie van het geheel van de inrichting over 11 dagen werd gespreid; dat wordt vastgesteld dat de steller van het verslag volgend voorbehoud maakt bij zijn desbetreffende conclusie :

"Het spreekt vanzelf dat deze impulsieve piekgeluiden volledig afhankelijk zijn van de manier waarop de varkens gelost worden en welke middelen hiervoor ter beschikking zijn. De gegeven meetresultaten zijn derhalve afhankelijk voor de wijze waarop er die ochtend werd gewerkt. De vrachtwagens waarop de varkens in twee verdiepingen geladen waren, waren in het bezit van een lift welke ook degelijk gebruikt werd. Deze die geen lift hadden waren enkel beneden geladen met varkens. Verder speelt ook de snelheid en de voorzichtigheid een rol op de paniekreacties van de dieren. De getallen zijn dus niet te beschouwen als een absoluut maximale waarde en het is niet uitgesloten dat in andere omstandigheden variaties kunnen optreden";

dat, in acht genomen het doel die de verzoekende partij bij het laten uitvoeren van de geluidsstudie voor ogen had, er redelijkerwijze kan worden van uitgegaan dat de

meetresultaten van die ochtend, waarop blijkbaar in optimale omstandigheden werd gewerkt, niet als voldoende relevant kunnen worden aangemerkt om te besluiten dat "het akoestisch onderzoek op schrijnende wijze aantoonst dat de motieven van het bestreden besluit niet afdoende zijn", dit zelfs in de veronderstelling dat pas vanaf 6 uur 's ochtends - tot 7 uur is het nog nachtperiode - de varkens zullen worden aangevoerd en gelost;

2.2.6. Overwegende dat het eerste middel niet ernstig is;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij als tweede middel de schending aanvoert van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel; dat zij doet gelden dat nergens uit blijkt dat bij de bestreden beslissing rekening werd gehouden met de argumentatie die zij in haar beroepschrift had naar voren gebracht over het toen nog hangende annulatieberoep tegen de weigering van de bouwvergunning voor de waterzuiveringsinstallatie, hetgeen onzorgvuldig was, dat daarenboven de verwerende partij "kennelijk onredelijk (heeft) gehandeld door verzoekster de milieuvergunning te weigeren om reden dat de bouw van een waterzuiveringsinstallatie onmogelijk zou zijn, daar waar deze onmogelijkheid juist én uitsluitend aan haarzelf was te wijten ingevolge het halsstarrig handhaven van het M.B. van 11 september 1995, in afwachting van de vernietiging door de Raad van State", dat ook bij de evaluatie van de geurhinderaspecten de verwerende partij onzorgvuldig en kennelijk onredelijk heeft gehandeld in het bijzonder wat betreft het oordeel dat noch de koeling van het slachtafval noch de waterzuivering volstaan om de geluids- en geurhinder eigen aan de exploitatie van een varkensslachthuis tot een aanvaardbaar niveau te beperken, dat het duidelijk is dat de vertraging in investeringen haar niet kan worden

toegerekend gelet op de hangende procedure voor de Raad van State met betrekking tot de bouwvergunning voor de waterzuiveringsinstallatie, dat door de voorgestelde saneringsmaatregelen de voornaamste geurhinderbronnen zullen worden weggenomen, dat de verwerende partij minstens een vergunning voor een beperkte tijd had moeten verlenen om het de exploitant mogelijk te maken de voorgestelde saneringen uit te voeren, dat ook inzake de geluidshinder de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur manifest is doordat de verwerende partij de door de verzoekende partij in de zitting van 3 oktober 1997 van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie aangekondigde en met een brief van 30 oktober 1997 bezorgde geluidsstudie niet in haar besluitvorming heeft betrokken;

3.2.1. Overwegende dat aangezien de geluidsstudie slechts werd voorgelegd op het einde van de beroepsprocedure - op een ogenblik dat alle betrokken instanties aan de minister advies hadden verleend - de minister geen blijk van onzorgvuldigheid of kennelijke onredelijkheid lijkt te hebben gegeven door die vrij technische studie niet meer in concreto in zijn beslissing, die ten laatste zeven weken na toezending ervan moest worden genomen, te hebben betrokken; dat het betoog van de verzoekende partij neerkomt op een uitholling van de adviesprocedure die in beroep moet worden gevolgd; dat ook hier kan worden opgemerkt dat de geluidshinder door de aangevoerde varkens reeds een belangrijk motief was voor de beperking van de vergunning bij het besluit van 7 oktober 1993;

3.2.2. Overwegende, voorts, dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de vergunning werd geweigerd omdat er nog geen waterzuiveringsinstallatie was; dat wel is overwogen dat deze onvoldoende zou zijn om de geurhinder tot een aanvaardbaar niveau te brengen; dat

voor het overige in de huidige stand van de procedure kan worden verwezen naar hetgeen omtrent de geurhinder bij de bespreking van het eerste middel werd overwogen, alsmede naar de vaststelling dat de verzoekende partij zich thans verschuilt achter de onwettige weigering van de bouwvergunning van de waterzuiveringsinstallatie als excuus voor het vooralsnog niet uitvoeren van maatregelen voor de koeling van het slachtafval en van het afvalbloed teneinde de reeds sedert jaren aangevoerde geurhinder te reduceren, terwijl zij, in minstens dezelfde onzekere omstandigheden en zelfs in een periode waar geen exploitatievergunning voorhanden was, wel voor 100 miljoen frank investeringen heeft uitgevoerd teneinde aan de Europese normen voor erkenning te kunnen beantwoorden;

3.2.3. Overwegende dat de verwerende partij, gelet op voorgaande overwegingen alsmede op de bespreking van het eerste middel ook niet onredelijk lijkt te hebben gehandeld door geen vergunning voor een beperkte periode te verlenen teneinde het de verzoekende partij mogelijk te maken de voorgestelde saneringen uit te voeren; dat daarbij kan worden bedacht dat juist de beperking van de exploitatievergunning tot vijf jaar, de verzoekende partij er toe heeft aangezet om het ministerieel besluit van 7 oktober 1993 aan te vechten;

3.2.4. Overwegende dat het tweede middel niet ernstig is;

3.2.5. Overwegende dat derhalve aan de eerste voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen;

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vijftwintig juni
1900 achtennegtig, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M.-R. BRACKE.